

АЛЕКСАНДЪР ОДОЕВСКИ ПРИ ИЗВЕСТИЕТО ЗА ПОЛСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ

Превод от руски: Ана Александрова, —

chitanka.info

Изстрадаме века си унижен
погребани... Редят се ден след ден.
За поривите ни привични — нощ е.
Но не! Не спят сърцата вечен сън
и струните им шепнат с минал звън,
и трепват те: живеем още!

Едва дошъл от бряг далечен тук
на падащи окови сладък звук,
небесна за сърцата ни награда,
и всички чувства сляха се за миг
в съзвучие на трепет най-велик:
Душата ни е още млада!

Сега чие сърце не ще трепти?
Край Висла бой се води. Чу ли ти?
Там ляхът отвоюва свободата.
В шума на битки пее упокой
на не един загинал в бой герой
за свободата. Жертва свята!

А братя сме. И кой ще наруши
съюза на горящите души
с еднакви мисли, чувства и страдания?
И образите имат чуден глас.
Те миналите мъки будят в нас,
възвишените ни мечтания.

Не, в нас не гаснат техните мечти!
Изрязани са скъпите черти
подобно имена в надгробен камък.
И огънят на нашите сърца
щом стихне — грейват техните лица
и те излъчват пламък.

Тирани! Тоя огън ще гори
челата ви, когато ще цари
над жертви и палачи съвестта ни!
Ще съди бог! А днес, другари, в мир
задушница — заупокоен пир
с обряда си ни кани.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.